

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2018/842,**annettu 30 päivänä toukokuuta 2018,****sitovista vuotuisista kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksistä jäsenvaltioissa vuosina 2021–2030, joilla edistetään ilmastotoimia Pariisin sopimuksen sitoumusten täyttämiseksi, sekä asetuksen (EU) N:o 525/2013 muuttamisesta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Eurooppa-neuvosto hyväksyi 23 ja 24 päivänä lokakuuta 2014 vuoteen 2030 ulottuvista ilmasto- ja energiapolitiikan puitteista antamissaan päätelmissä sitovaksi tavoitteeksi vähentää kasvihuonekaasupäästöjä vuoteen 2030 mennessä koko talouden laajuisesti vähintään 40 prosenttia vuoden 1990 tasoihin verrattuna, ja kyseinen tavoite vahvistettiin Eurooppa-neuvoston 17 ja 18 päivänä maaliskuuta 2016 antamissa päätelmissä.
- (2) Eurooppa-neuvoston 23 ja 24 päivänä lokakuuta 2014 antamissa päätelmissä todettiin, että unionin olisi pyrittävä saavuttamaan vähintään 40 prosentin päästövähennystavoite yhteistoimin mahdollisimman kustannustehokkaasti siten, että päästöjä vähennetään vuoteen 2030 mennessä vuoden 2005 tasosta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/87/EY ⁽⁴⁾ säädetyn Euroopan unionin päästökauppajärjestelmän, jäljempänä 'EU:n päästökauppajärjestelmä', kattamalla aloilla 43 prosentilla ja EU:n päästökauppajärjestelmän ulkopuolisilla aloilla 30 prosentilla. Kaikkien talouden alojen olisi annettava panoksensa näiden kasvihuonekaasupäästöjen vähennysten saavuttamiseen, ja taakka olisi jaettava kaikkien jäsenvaltioiden kesken noudattaen tasapuolisesti oikeudenmukaisuuden ja solidaarisuuden näkökohtia. Metodologiaa kansallisten vähennystavoitteiden asettamiseksi EU:n päästökauppajärjestelmän ulkopuolisille aloille noudattaen kaikkia Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 406/2009/EY ⁽⁵⁾ sovellettuja osatekijöitä olisi jatkettava vuoteen 2030 saakka siten, että kunkin maan osuus vähennyksistä olisi suhteutettava sen BKT:hen asukasta kohti. Kaikkien jäsenvaltioiden olisi osallistuttava unionin kokonaisvähennykseen, ja vuoden 2030 tavoitteet vaihtelevat nolasta prosentista 40 prosenttiin vuoden 2005 tasoon verrattuna. Jos jäsenvaltioiden BKT asukasta kohti on yli unionin keskiarvon, niiden kansallisia tavoitteita olisi suhteutettava niin, että niissä heijastuu kustannustehokkuus oikeudenmukaisella ja tasapainoisella tavalla. Näiden kasvihuonekaasupäästöjen vähennysten pitäisi parantaa unionin talouden tuloksellisuutta ja sen piirissä tapahtuvaa innovointia ja erityisesti saada aikaan parannuksia etenkin rakennusten, maatalouden, jätehuollon ja liikenteen aloilla siltä osin kuin ne kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan.

⁽¹⁾ EUVL C 75, 10.3.2017, s. 103.

⁽²⁾ EUVL C 272, 17.8.2017, s. 36.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 17. huhtikuuta 2018 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 14. toukokuuta 2018.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta (EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 406/2009/EY, tehty 23 päivänä huhtikuuta 2009, jäsenvaltioiden pyrkimyksistä vähentää kasvihuonekaasupäästöjään yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen vähentämissitoumusten täyttämiseksi vuoteen 2020 mennessä (EUVL L 140, 5.6.2009, s. 136).

- (3) Tällä asetuksella pannaan osaltaan täytäntöön unionin osuudet, joista määrätään ilmastomuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen, jäljempänä 'UNFCCC', nojalla hyväksytyssä Pariisin sopimuksessa ⁽¹⁾. Pariisin sopimus tehtiin unionin puolesta 5 päivänä lokakuuta 2016 neuvoston päätöksellä (EU) 2016/1841 ⁽²⁾. Unionin sitoumus koko talouden laajuisiin kasvihuonekaasujen päästövähennyksiin sisältyy suunniteltuun kansallisesti määriteltyyn panokseen, jonka unioni ja sen jäsenvaltiot toimittivat Pariisin sopimusta varten UNFCCC:n sihteeristölle 6 päivänä maaliskuuta 2015. Pariisin sopimus tuli voimaan 4 päivänä marraskuuta 2016, ja sillä korvataan vuoden 1997 Kioton pöytäkirjan nojalla valittu lähestymistapa, sillä kyseinen pöytäkirja ei ole enää voimassa vuoden 2020 jälkeen.
- (4) Pariisin sopimuksessa esitetään muun muassa pitkän aikavälin tavoite, joka vastaa tavoitetta pitää maapallon lämpötilan nousu selvästi alle 2 °C:ssa suhteessa esiteolliseen aikaan ja pyrkiä toimiin, joilla lämpötilan nousu saataisiin rajattua 1,5 °C:een suhteessa esiteolliseen aikaan. Siinä korostetaan myös, että on tärkeää sopeutua ilmastomuutoksen haittavaikutuksiin ja sovittaa rahoitusvirrat johdonmukaisiksi suhteessa vähäpäästöiseen kehityskulkuun ja kehitykseen, jossa joustavasti mukaudutaan muuttuvaan ilmastoon. Pariisin sopimuksessa halutaan myös saavuttaa tasapaino ihmisen toiminnan aiheuttamien kasvihuonekaasujen päästöjen ja nieluja aikaansaamien poistumien välillä kuluvan vuosisadan jälkipuoliskolla, ja kehoitetaan osapuolia ryhtymään toimiin suojellakseen ja lisätäkseen tilanteen mukaan kasvihuonekaasujen nieluja ja varastoja, metsät mukaan lukien.
- (5) Eurooppa-neuvosto tuki 29 ja 30 päivänä lokakuuta 2009 antamissaan päätelmissä unionin tavoitetta vähentää kasvihuonekaasupäästöjä 80–95 prosentilla vuoteen 2050 mennessä verrattuna vuoteen 1990 osana tarvittavia vähennyksiä, joita hallitustenvälisen ilmastomuutospaneelin, jäljempänä 'IPCC', mukaan edellytetään teollisuusmailta ryhmänä.
- (6) Pariisin sopimuksen osapuolten kansallisesti määriteltyjen panosten on vastattava osapuolen korkeinta mahdollista tavoitetasoa ja niissä on edettävä verrattuna osapuolen aiempaan kansallisesti määriteltyyn panokseen. Lisäksi Pariisin sopimuksen osapuolten olisi pyrittävä laatimaan ja antamaan tiedoksi pitkän aikavälin kehitysstrategiat alhaisten kasvihuonekaasujen päästöjen saavuttamiseksi, pitäen mielessä Pariisin sopimuksen tavoitteet. Lokakuun 13 päivänä 2017 annetuissa neuvoston päätelmissä tunnustetaan pitkän aikavälin tavoitteiden ja viisivuotisten tarkistuskierrosten merkitys Pariisin sopimuksen täytäntöönpanossa ja korostetaan, että pitkän aikavälin kehitysstrategiat alhaisten kasvihuonekaasujen päästöjen saavuttamiseksi ovat merkittävä toimintapoliittinen väline, jonka avulla voidaan kehittää luotettavia kehityskulkuja, ja Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittavia pitkän aikavälin toimintapoliittisia muutoksia.
- (7) Siirtymä puhtaaseen energiaan edellyttää muutoksia sijoittajien toimintatavoissa ja kannustimia kaikilla politiikan aloilla. Yksi unionin tärkeimmistä tavoitteista on luoda selviytymiskykyinen energiaunioni, jossa turvataan varma, kestävä, kilpailukykyinen ja kohtuuhintainen energiansaanti kaikille eurooppalaisille. Jotta tavoite voidaan saavuttaa, on jatkettava kunnianhimoisia ilmastotoimia tässä asetuksessa säädetyn mukaisesti ja edistytävä muilla energiaunionin alueilla 25 päivänä helmikuuta 2015 annetun komission tiedonannon "Joustavaa energiaunionia ja tulevaisuuteen suuntautuvaa ilmastomuutospolitiikkaa koskeva puitestrategia" mukaisesti.
- (8) On olemassa useita unionin toimenpiteitä, jotka parantavat jäsenvaltioiden valmiuksia ilmastositoumustensa täyttämiseen, ja ne ovat ratkaisevassa asemassa tarvittavien kasvihuonekaasujen päästövähennysten toteutumiseksi tämän asetuksen soveltamisalaa kuuluvilla aloilla. Näitä toimenpiteitä ovat muun muassa fluorattuja kasvihuonekaasuja, maantiejoneuvojen hiilidioksidipäästöjen vähentämistä, rakennusten energiatehokkuutta, uusiutuvia energialähteitä, energiatehokkuutta ja kiertotaloutta koskevat säädökset sekä ilmastoinvestointeihin liittyvät unionin rahoitusvälineet.
- (9) Maaliskuun 19 ja 20 päivänä 2015 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmissä todettiin, että unioni on sitoutunut rakentamaan komission puitestrategian pohjalta energiaunionia, johon kuuluu kauaskantoinen ilmastopolitiikka. Strategian kaikki viisi ulottuvuutta liittyvät läheisesti toisiinsa ja vahvistavat toisiaan. Energian kysynnän hillitseminen on eräs kyseisen energiaunionistrategian viidestä ulottuvuudesta. Energiatehokkuuden parantaminen voi vähentää kasvihuonekaasupäästöjä merkittävästi. Se voi myös tuottaa hyötyjä ympäristölle ja terveydelle, parantaa energiaturvallisuutta, alentaa kotitalouksien ja yritysten energiakustannuksia, auttaa lievittämään energiaköyhyyttä sekä lisätä työpaikkoja ja toimintaa kaikilla talouden sektoreilla. Toimenpiteet, joilla lisätään energiaa säästävien teknologioiden käyttöönnottoa rakennuksissa, teollisuudessa ja liikenteessä, voivat olla kustannustehokas tapa auttaa jäsenvaltioita saavuttamaan tämän asetuksen mukaiset tavoitteensa.

⁽¹⁾ Pariisin sopimus (EUVL L 282, 19.10.2016, s. 4).

⁽²⁾ Neuvoston päätös (EU) 2016/1841, annettu 5 päivänä lokakuuta 2016, ilmastomuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen nojalla hyväksytyin Pariisin sopimuksen tekemisestä Euroopan unionin puolesta (EUVL L 282, 19.10.2016, s. 1).

- (10) Kestävien ja innovatiivisten käytäntöjen ja teknologioiden käyttöönotto ja kehittäminen voi tehostaa maatalousalan roolia ilmastonmuutoksen hillinnässä ja siihen sopeutumisessa, erityisesti vähentämällä kasviuonekaasupäästöjä ja pitämällä yllä ja tehostamalla hiilinieluja ja hiilivarastoja. Jotta voidaan pienentää maatalousalan hiilijalanjälkeä ja ekologista jalanjälkeä, samalla kun säilytetään alan tuottavuus, uusiutumiskyky ja elinvoimaisuus, on tärkeää tehostaa ilmastonmuutoksen hillintä- ja siihen sopeutumistoimia sekä tutkimusrahoitusta kestävien ja innovatiivisten käytäntöjen ja teknologioiden kehittämiseksi ja niihin investoimiseksi.
- (11) Maatalousalalla on välitön ja merkittävä vaikutus biologiseen monimuotoisuuteen ja ekosysteemeihin. Tästä syystä on tärkeää varmistaa johdonmukaisuus tämän asetuksen tavoitteen sekä muiden unionin politiikkojen ja tavoitteiden, kuten yhteisen maatalouspolitiikan sekä biologista monimuotoisuutta koskevaan strategiaan, metsästrategiaan ja kiertotalousstrategiaan liittyvien tavoitteiden, välillä.
- (12) Liikenteen ala aiheuttaa lähes neljänneksen unionin kasviuonekaasupäästöistä. Tämän vuoksi on tärkeää vähentää kasviuonekaasupäästöjä ja riippuvuuteen fossiilisista polttoaineista liittyviä riskejä liikenteen alalla kattavalla toimintatavalla, joka koskee kasviuonekaasujen päästövähennysten ja energiatehokkuuden edistämistä liikenteessä, sähköistä liikennettä, liikennemuotojen uuden tasapainon luomista silloin kun se on kestävämpää sekä kestäviä uusiutuvia energialähteitä liikenteessä myös vuoden 2020 jälkeen. Siirtymistä vähäpäästöiseen liikkuvuuteen osana laajempaa siirtymistä turvalliseen ja kestävään vähähiiliseen talouteen voidaan helpottaa toteuttamalla mahdollistavia olosuhteita ja vahvoja kannustimia sekä pitkän aikavälin strategioita, joilla voidaan tehostaa investointeja.
- (13) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi toteutettavien unionin ja kansallisten politiikkojen ja toimenpiteiden vaikutusta olisi arvioitava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 525/2013⁽¹⁾ säädettyjen seuranta- ja raportointivelvoitteiden mukaisesti.
- (14) Vuosien 2014–2020 monivuotisen rahoituskehityksen aikana täytäntöön pantua valtavirtaistamismenetelmää olisi tarvittaessa jatkettava ja parannettava, jotta voidaan vastata ilmastotoimiin liittyviin haasteisiin ja investointitarpeisiin vuodesta 2021 eteenpäin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta budjettivallan käyttäjän valtuuksia. Unionin rahoituksen olisi oltava johdonmukaista unionin vuoteen 2030 ulottuvien ilmasto- ja energiapolitiikan puitteiden tavoitteiden ja Pariisin sopimuksessa esitettyjen pitkän aikavälin tavoitteiden kanssa, jotta voidaan varmistaa julkisten menojen vaikuttavuus. Komission olisi laadittava kertomus unionin talousarviosta myönnetyn tai muutoin unionin oikeuden nojalla myönnetyn unionin rahoituksen vaikutuksesta tämän asetuksen tai direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan kuuluvien alojen kasviuonekaasupäästöihin.
- (15) Tämän asetuksen olisi katettava asetuksen (EU) N:o 525/2013 nojalla määritetyt kasviuonekaasupäästöt, jotka ovat peräisin IPCC:n lähdeluokista energia, teollisuuden prosessit ja tuotteiden käyttö, maatalous ja jätteet, lukuun ottamatta direktiivin 2003/87/EY liitteessä I luetelluista toiminnoista aiheutuvia kasviuonekaasupäästöjä.
- (16) Kansallisissa kasviuonekaasuinventaariorioissa sekä kansallisissa ja unionin rekistereissä tällä hetkellä raportoitavat tiedot eivät ole riittäviä, jotta jäsenvaltioiden tasolla voitaisiin määrittää siviili-ilmailun kansallisen tason hiilidioksidipäästöt, jotka eivät kuulu direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan. Hyväksyessään raportointivelvollisuuksia unionin ei olisi asetettava jäsenvaltiolle tai pienille ja keskisuurille yrityksille, jäljempänä 'pk-yritykset', rasitteita, jotka ovat tavoitteisiin nähden kohtuuttomia. Direktiivin 2003/87/EY soveltamisalan ulkopuolelle jäävien lentojen hiilidioksidipäästöt ovat hyvin pieni osa kasviuonekaasujen kokonaispäästöjä, ja raportointijärjestelmän perustaminen näitä päästöjä varten aiheuttaisi kohtuuttomasti työtä, kun otetaan huomioon direktiiviin 2003/87/EY perustuvat, ilmailualaa laajemmin koskevat vaatimukset. Tämän vuoksi hiilidioksidipäästöjä IPCC:n lähdeluokasta "1.A.3.A siviili-ilmailu" olisi pidettävä nollana tätä asetusta sovellettaessa.
- (17) Kunkin jäsenvaltion osuus vuoteen 2030 mennessä tehtävistä kasviuonekaasupäästöjen vähennyksistä olisi määritettävä suhteessa asianomaisen jäsenvaltion tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien, tarkistettujen kasviuonekaasupäästöjen tasoon vuonna 2005 lukuun ottamatta sellaisten laitosten todennettuja kasviuonekaasupäästöjä, jotka olivat toiminnassa vuonna 2005 ja jotka otettiin EU:n päästökauppajärjestelmään vasta vuoden 2005 jälkeen. Vuotuiset päästökiintiöt kaudella 2021–2030 olisi määritettävä jäsenvaltioiden toimittamien ja komission tarkistamien tietojen perusteella.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 525/2013, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, järjestelmästä kasviuonekaasupäästöjen seuraamiseksi ja niistä raportoimiseksi sekä muista ilmastomuutosta koskevista tiedoista raportoimiseksi kansallisella ja unionin tasolla sekä päätöksen N:o 280/2004/EY kumoamisesta (EUVL L 165, 18.6.2013, s. 13).

- (18) Päätöksen N:o 406/2009/EY mukaista sitovia vuotuisia kansallisia rajoja koskevaa lähestymistapaa olisi sovellettava jatkossakin kaudella 2021–2030. Säännöissä, jotka koskevat vuotuisten päästökaupparjestelmien vahvistamista kullekin jäsenvaltiolle kuten tässä asetuksessa säädetään, olisi noudatettava samaa metodologiaa kuin niiden jäsenvaltioiden osalta, joilla on negatiiviset rajat kyseisen päätöksen nojalla, mutta siten, että kehityspolun laskenta aloitetaan viidestä kahdestoistaosasta etäisyydestä vuodesta 2019 vuoteen 2020 tai vuodesta 2020 perustuen kauden 2016–2018 kasvihuonekaasupäästöjen keskiarvoon ja kehityspolku päätetään vuoteen 2030 kunkin jäsenvaltion osalta. Kehityspolun alkamispäivä olisi määritettävä kunkin jäsenvaltion osalta sen perusteella, mikä päivämäärä johtaa vähäisempään kiintiöön, jotta voidaan varmistaa asianmukaiset panokset unionin kasvihuonekaasupäästöjen vähennystavoitteeseen kaudella 2021–2030. Olisi mukautettava niiden jäsenvaltioiden vuoden 2021 vuotuisia päästökaupparjestelmien kiintiöitä, joilla on sekä päätöksessä N:o 406/2009/EY tarkoitettu positiivinen raja että komission päätöksen 2013/162/EU⁽¹⁾ ja komission täytäntöönpanopäätöksen 2013/634/EU⁽²⁾ mukaiset kasvavat vuotuiset päästökaupparjestelmien kiintiöt kaudella 2017–2020. Mukautuksen tarkoituksena on suurempien kasvihuonekaasujen päästömahdollisuuksien huomioon ottaminen kyseisinä vuosina.

Eräille jäsenvaltioille olisi annettava ylimääräinen mukautus tunnustuksena siitä poikkeuksellisesta tilanteesta, että niillä on sekä päätöksessä N:o 406/2009/EY tarkoitettu positiivinen raja että joko kyseisen päätöksen mukaiset alhaisimmat kasvihuonekaasupäästöt asukasta kohti tai alhaisin kasvihuonekaasupäästöjen osuus kyseiseen päätöksen kuulumattomilla aloilla verrattuna niiden kasvihuonekaasujen kokonaispäästöihin. Tämän lisämukautuksen olisi katettava ainoastaan osa kaudella 2021–2029 tarvittavista kasvihuonekaasujen päästövähennyksistä, jotta säilytetään kasvihuonekaasupäästöjen lisävähennysten kannustimet eikä vaikuteta vuoden 2030 tavoitteen saavuttamiseen, ottaen huomioon muiden mukautusten käyttö sekä tässä asetuksessa esitetyt joustomahdollisuudet.

- (19) Jotta voidaan varmistaa, että tämän asetuksen säännökset jäsenvaltioiden vuotuisten päästökaupparjestelmien määrittämisestä pannaan täytäntöön yhdenmukaisesti, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽³⁾ mukaisesti.
- (20) Eurooppa-neuvosto totesi 23 ja 24 päivänä lokakuuta 2014 antamissaan päätelmissä, että olemassa olevien joustovälineiden saatavuutta ja käyttöä EU:n päästökaupparjestelmän ulkopuolisilla aloilla olisi lisättävä merkittävästi, jotta voidaan taata unionin yhteisten pyrkimysten kustannustehokkuus ja asukaskohtaisten kasvihuonekaasupäästöjen lähentyminen vuoteen 2030 mennessä. Vähennysten kokonaismäärän yleisen kustannustehokkuuden parantamiseksi jäsenvaltioiden olisi voitava tallettaa ja ottaa lainaksi osa vuotuisista päästökaupparjestelmistään. Niiden olisi myös voitava siirtää osa vuotuisesta päästökaupparjestelmistään toisille jäsenvaltioille. Näiden siirtojen avoimuus olisi varmistettava ja ne olisi tarkoitettu toteuttaa molemmille sopivalla tavalla, mukaan lukien huutokaupalla, asiamiesperusteisesti toimivia markkinavälittäjiä käyttämällä tai kahdenvälisin järjestelyin. Tällaiset siirrot voisivat olla seurausta kasvihuonekaasujen hillitsemistä koskevasta hankkeesta tai ohjelmasta, joka toteutetaan myyvässä jäsenvaltiossa ja jonka rahoittaa vastaanottava jäsenvaltio. Lisäksi jäsenvaltioiden olisi voitava edistää julkisten ja yksityisten kumppanuuksien perustamista direktiivin 2003/87/EY 24 a artiklan 1 kohdan mukaisia hankkeita varten.
- (21) Olisi luotava kertaluontoinen joustomahdollisuus, jolla helpotetaan niiden jäsenvaltioiden tavoitteiden saavuttamista, joiden kansalliset vähennystavoitteet ylittävät merkittävästi niin unionin keskiarvon kuin niiden kustannustehokkaan vähennyspotentiaalinkin, ja toisaalta niiden jäsenvaltioiden tavoitteiden saavuttamista, jotka eivät jakaneet maksutta EU:n päästökaupparjestelmän päästöoikeuksia teollisuuslaitoksille vuonna 2013. Jotta voidaan säilyttää Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä (EU) 2015/1814⁽⁴⁾ perustetun markkinavakausvarannon tavoite torjua rakenteellista tarjonnan ja kysynnän epätasapainoa EU:n päästökaupparjestelmässä, kertaluontoisessa joustomahdollisuudessa huomioon otettuja EU:n päästökaupparjestelmän päästöoikeuksia olisi pidettävä liikkeeseen laskettuina EU:n päästökaupparjestelmän päästöoikeuksina määritettäessä liikkeeseen laskettujen EU:n päästökaupparjestelmän päästöoikeuksien kokonaismäärää tietyssä vuonna. Komission olisi kyseisen päätöksen mukaisesti ensimmäisessä uudelleentarkastelussaan harkittava, pidetäänkö tällainen huomioon ottaminen liikkeeseen laskettuina EU:n päästökaupparjestelmän päästöoikeuksina voimassa.

⁽¹⁾ Komission päätös 2013/162/EU, annettu 26 päivänä maaliskuuta 2013, jäsenvaltioiden vuosittaisten päästökaupparjestelmien määrittämisestä kaudeksi 2013–2020 Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 406/2009/EY mukaisesti (EUVL L 90, 28.3.2013, s. 106).

⁽²⁾ Komission täytäntöönpanopäätös 2013/634/EU, annettu 31 päivänä lokakuuta 2013, jäsenvaltioiden vuosittaisten päästökaupparjestelmien mukauttamisesta kaudeksi 2013–2020 Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 406/2009/EY mukaisesti (EUVL L 292, 1.11.2013, s. 19).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös (EU) 2015/1814, annettu 6 päivänä lokakuuta 2015, markkinavakausvarannon perustamisesta unionin kasvihuonekaasupäästöjen kaupparjestelmään, sen toiminnasta sekä direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta (EUVL L 264, 9.10.2015, s. 1).

- (22) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2018/841 ⁽¹⁾ vahvistetaan maankäyttöön, maankäytön muutokseen ja metsätalouteen, jäljempänä 'LULUCF', liittyviä kasvihuonekaasujen päästöjä ja poistumia koskevat tilinpitosäännöt. Kyseisen asetuksen kattamien toimintojen ei olisi kuuluttava tämän asetuksen soveltamisalaa. Vaikka tämän asetuksen mukaisesti kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksillä aikaan saataviin ympäristövaikutuksiin vaikuttaa se, että huomioon otetaan enintään metsitetystä maasta, metsäkatoalueilta, hoidetusta viljelymaasta, hoidetuilta ruohikkoalueilta ja, tietyin edellytyksin, hoidetusta metsämaasta, sekä, kun se on pakollista asetuksen (EU) 2018/841 nojalla, hoidetuista kosteikoista, sellaisina kuin ne on määritelty kyseisessä asetuksessa, peräisin olevien kokonaisnettopoistumien ja kokonaisnettopäästöjen summaa vastaava määrä, tähän asetukseen olisi kuitenkin sisällytettävä näitä poistumia vastaava, määrältään enintään 280 miljoonan hiilidioksidiekvivalenttitonnin LULUCF-joustomahdollisuus, joka jaetaan jäsenvaltioiden kesken, lisämahdollisuutena, jota jäsenvaltiot voivat tarvittaessa hyödyntää sitoumustensa noudattamiseksi. Kokonaismäärässä ja sen jakautumisessa jäsenvaltioiden kesken olisi otettava huomioon maatalouden ja maankäytön alan alhaisempi hillitsemispotentiaali sekä kyseisen alan asianmukainen panos kasvihuonekaasujen hillitsemiseen ja sidontaan. Lisäksi tämän asetuksen mukaisten vuotuisien päästökiintiöiden vapaaehtoisten poistojen olisi mahdollistettava se, että tällaiset määrät voidaan ottaa huomioon arvioitaessa sitä, noudattavatko jäsenvaltiot asetuksen (EU) 2018/841 vaatimuksia.
- (23) Komissio esitti 30 päivänä marraskuuta 2016 ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi energiaunionin hallinnosta, jäljempänä 'hallintoehdotus', jossa jäsenvaltioiden edellytetään laativan yhdenmukaiset kansalliset energia- ja ilmastosuunnitelmat energiaunionin kaikkia viittä keskeistä ulottuvuutta koskevan energia- ja ilmasto-politiikkojen strategisen suunnittelun yhteydessä. Hallintoehdotuksen mukaan kauden 2021–2030 kattavilla kansallisilla suunnitelmilla on tarkoitus olla keskeinen merkitys jäsenvaltioiden suunnittelussa, joka koskee sitä, miten ne noudattavat tätä asetusta ja asetusta (EU) 2018/841. Tätä varten jäsenvaltioiden on esitettävä politiikat ja toimenpiteet, joilla täytetään tämän asetuksen ja asetuksen (EU) 2018/841 mukaiset velvoitteet pitäen silmällä pitkän aikavälin tavoitetta saavuttaa kasvihuonekaasupäästöjen ja poistumien välinen tasapaino Pariisin sopimuksen mukaisesti. Näiden suunnitelmien tarkoituksena on myös arvioida suunniteltujen politiikkojen ja toimenpiteiden vaikutuksia tavoitteiden saavuttamiseksi. Hallintoehdotuksen mukaan komission olisi voitava esittää kansallisten suunnitelmien luonnoksia koskevissa suosituksissaan, kuinka asianmukaisena se pitää tavoitteellisuuden tasoa sekä politiikkojen ja toimenpiteiden myöhempää täytäntöönpanoa. LULUCF-joustomahdollisuuden mahdollinen käyttö tämän asetuksen noudattamiseksi olisi otettava huomioon laadittaessa kyseisiä suunnitelmia.
- (24) Euroopan ympäristökeskus pyrkii tukemaan kestävästä kehityksestä ja edistämään ympäristön tilan merkittävää ja mitattavissa olevaa parantamista tarjoamalla oikea-aikaista, kohdennettua, merkityksellistä ja luotettavaa tietoa päätöksentekijöille, julkisille laitoksille ja yleisölle. Euroopan ympäristökeskuksen olisi avustettava komissiota tarvittaessa vuosittaisen työohjelmansa mukaisesti.
- (25) Jos soveltamisalaa tehdään direktiivin 2003/87/EY 11, 24, 24 a ja 27 artiklan mukaisia mukautuksia, olisi vastaavasti mukautettava niiden kasvihuonekaasupäästöjen enimmäismäärää, jotka kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaa. Näin ollen jos jäsenvaltiot sisällyttävät tästä asetuksesta johtuviin tavoitteisiinsa kasvihuonekaasujen lisäpäästöjä, jotka ovat peräisin direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaa aiemmin kuuluneista laitoksista, kyseisten jäsenvaltioiden olisi pantava täytäntöön lisäpolitiikkoja ja -toimenpiteitä tämän asetuksen soveltamisalaa kuuluvilla aloilla kyseisten kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi.
- (26) Jotta otettaisiin huomioon niiden jäsenvaltioiden vuodesta 2013 toteuttamat aiemmat toimet, joiden BKT asukasta kohti oli alle unionin keskiarvon vuonna 2013, on asianmukaista ottaa käyttöön erityinen rajoitettu turvavaranto, joka vastaa enintään 105:tä miljoonaa hiilidioksidiekvivalenttitonnia, samalla kun säilytetään tämän asetuksen tinkimättömyys ympäristötavoitteiden osalta sekä kannustimet jäsenvaltioiden toimille, jotka ylittävät tämän asetuksen mukaiset vähimmäispanokset. Turvavarannon olisi hyödytettävä jäsenvaltioita, joiden BKT asukasta kohti oli alle unionin keskiarvon vuonna 2013, joiden kasvihuonekaasupäästöt ovat alhaisemmat kuin niiden vuosien 2013–2020 päästökiintiöt ja joilla on ongelmia saavuttaa vuoden 2030 kasvihuonekaasujen päästötavoitettaan huolimatta muiden tässä asetuksessa säädettyjen joustomahdollisuuksien käyttämisestä. Tämän suuruinen turvavaranto kattaisi merkittävän osan asianomaisten jäsenvaltioiden ennakkoidusta kokonaisvajasta kaudella 2021–2030

(¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/841, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, maankäytöstä, maankäytön muutoksesta ja metsätaloudesta aiheutuvien kasvihuonekaasujen päästöjen ja poistumien sisällyttämisestä vuoteen 2030 ulottuviin ilmastojen ja energiapolitiikan puitteisiin sekä asetuksen (EU) N:o 525/2013 ja päätöksen N:o 529/2013/EU muuttamisesta (ks. tämän virallisen lehden s. 1).

ilman lisäpolitiikkoja samalla kun säilytetään kannustimet lisätoimille. Turvavarannon olisi oltava kyseisten jäsenvaltioiden käytettävissä vuonna 2032 tietyin edellytyksin ja edellyttäen, että sen käyttö ei vaaranna kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä 30 prosentilla vuoteen 2030 mennessä koskevan unionin tavoitteen saavuttamista tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla.

- (27) Jotta voitaisiin ottaa huomioon asetukseen (EU) 2018/841 liittyvä kehitys sekä varmistaa tämän asetuksen mukainen tarkka tilinpito, komissiolle olisi siirrettävä valta antaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädöksiä maankäyttöön liittyvien tilinpitoluokkien hoidettu metsämaa ja hoidetut kosteikot käytön sallimisesta LULUCF-joustomahdollisuuden mukaisesti sekä tämän asetuksen mukaisten tapahtumien tilinpidosta, mukaan lukien joustomahdollisuuksien käyttö, vaatimustenmukaisuustarkastusten soveltaminen ja turvavarannon täsmällinen toiminta, asetuksen (EU) N:o 525/2013 10 artiklalla perustetun rekisterin, jäljempänä 'unionin rekisteri', avulla. Yleisöllä olisi oltava pääsy tämän asetuksen mukaista tilinpitoa koskeviin tietoihin. Tarvittavat tilinpitosäännökset olisi koottava yhteen säädökseen, jossa yhdistyvät asetuksen (EU) N:o 525/2013, asetuksen (EU) 2018/841, tämän asetuksen ja direktiivin 2003/87/EY mukaiset tilinpitosäännökset. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa⁽¹⁾ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, on erityisen tärkeää, että Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille ja että Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.
- (28) Tätä asetusta olisi sen yleisen toimivuuden arvioimiseksi tarkasteltava uudelleen vuonna 2024 ja sen jälkeen viiden vuoden välein, erityisesti pitäen silmällä tarvetta tiukentaa unionin politiikkoja ja toimenpiteitä. Tarkastelussa olisi otettava huomioon muun muassa muuttuvat kansalliset olosuhteet sekä Pariisin sopimuksen mukaisten UNFCCC:n puitteissa käytävän vuoden 2018 taustoittavan vuoropuhelun, jäljempänä 'Talanoa-vuoropuhelu', ja maailmanlaajuisen tilannekatsauksen tulokset. Osana tarkastelua olisi otettava huomioon myös vuotuisten päästökiiintiöiden tarjonnan ja kysynnän välinen tasapaino tässä asetuksessa säädettyjen velvoitteiden asianmukaisuuden varmistamiseksi. Komission olisi lisäksi arvioitava viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2019 Talanoa-vuoropuhelun tuloksia asetuksen (EU) N:o 525/2013 mukaisen säännöllisen raportointinsa osana. Vuoden 2030 jälkeistä aikaa koskevan tarkastelun olisi oltava Pariisin sopimuksen nojalla vahvistettujen pitkän aikavälin tavoitteiden ja sitoumusten mukainen, ja tätä varten siinä olisi otettava huomioon edistyminen ajan kuluessa.
- (29) Jotta kasvihuonekaasupäästöjen ja muiden tietojen, jotka ovat tarpeen jäsenvaltion vuotuisten päästökiiintiötavoitteiden saavuttamisen arvioimiseksi, raportointi ja todentaminen olisi tehokasta, avointa ja kustannustehokasta, tässä asetuksessa säädetty vuotuista raportointia ja arviointia koskevat vaatimukset olisi sisällytettävä asetuksen (EU) N:o 525/2013 asianmukaisiin artikloihin. Kyseisessä asetuksessa olisi myös varmistettava, että jäsenvaltioiden edistymistä kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisessä arvioidaan jatkossakin vuosittain ottaen huomioon unionin politiikoissa ja toimenpiteissä tapahtunut kehitys ja jäsenvaltioiden toimittamat tiedot. Arvioinnin olisi sisällettävä joka toinen vuosi ennuste siitä, miten unioni edistyy vähennystavoitteidensa saavuttamisessa ja jäsenvaltiot velvoitteidensa täyttämässä. Vähennysten soveltaminen olisi kuitenkin otettava huomioon vain viiden vuoden välein, jotta asetuksen (EU) 2018/841 mukainen metsitetystä maasta, maasta, jolta metsä on hävitetty, hoidetusta viljelymaasta ja hoidetuista niityistä peräisin oleva mahdollinen osuus voidaan huomioida. Tämä ei kuitenkaan vaikuta komission velvollisuuteen varmistaa, että jäsenvaltiot noudattavat tästä asetuksesta johtuvia velvoitteitaan, eikä komission valtaan käynnistää rikkomusmenettelyjä tätä varten.
- (30) Asetus (EU) N:o 525/2013 olisi sen vuoksi muutettava.
- (31) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, erityisesti tavoitetta vahvistaa jäsenvaltioiden velvoitteet niiden vähimmäisosuuksista kaudelle 2021–2030 siihen, että täytetään unionin tavoite vähentää sen kasvihuonekaasupäästöjä ja edistetään Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttamista, vaan ne voidaan niiden laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

⁽¹⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

(32) Tämä asetus ei estä tiukempia kansallisia tavoitteita,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan jäsenvaltioiden veloitteet niiden vähimmäisosuuksista kaudelle 2021–2030 siihen, että täytetään unionin tavoite vähentää sen kasvihuonekaasupäästöjä 30 prosentilla vuoden 2005 tasoihin verrattuna viimeistään vuonna 2030 tämän asetuksen 2 artiklan soveltamisalaan kuuluvilla aloilla ja edistetään Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttamista. Tässä asetuksessa vahvistetaan myös säännöt vuotuisen päästökiintiöiden määrittämiseksi ja sen arvioimiseksi, kuinka jäsenvaltiot etenevät vähimmäisosuuksia koskevien tavoitteidensa saavuttamisessa.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan IPCC:n lähdeluokista energia, teollisuuden prosessit ja tuotteiden käyttö, maatalous ja jätteet peräisin oleviin asetuksen (EU) N:o 525/2013 nojalla määriteltyihin kasvihuonekaasupäästöihin, lukuun ottamatta direktiivin 2003/87/EY liitteessä I luetelluista toiminnoista aiheutuvia kasvihuonekaasupäästöjä.
2. Tätä asetusta ei sovelleta asetuksen (EU) 2018/841 soveltamisalaan kuuluviin kasvihuonekaasujen päästöihin ja poistumiin, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän asetuksen 7 artiklan ja 9 artiklan 2 kohdan soveltamista.
3. Tässä asetuksessa hiilidioksidipäästöjä IPCC:n lähdeluokasta "1.A.3.A siviili-ilmailu" pidetään nollana.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) 'kasvihuonekaasupäästöillä' hiilidioksidin (CO₂), metaanin (CH₄), typpioksiduulin (N₂O), fluorattujen hiilivetyjen (HFC-yhdisteet), perfluorattujen hiilivetyjen (PFC-yhdisteet), typpitrifluoridin (NF₃) ja rikkiheksafluoridin (SF₆) hiilidioksidiekvivalenttioneina ilmoitettuja päästöjä, jotka on määritetty asetuksen (EU) N:o 525/2013 nojalla ja jotka kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan;
- 2) 'vuotuisilla päästökiintiöillä' kunakin vuonna sallittujen kasvihuonekaasupäästöjen enimmäismäärää kaudella 2021–2030 4 artiklan 3 kohdan ja 10 artiklan mukaisesti;
- 3) 'EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeudella' 'päästöoikeutta' sellaisena kuin se määritellään direktiivin 2003/87/EY 3 artiklan a alakohdassa.

4 artikla

Vuotuiset päästötasot kaudella 2021–2030

1. Kunkin jäsenvaltion on viimeistään vuonna 2030 oltava saanut kasvihuonekaasupäästönsä vähennetyksi vähintään kyseiselle jäsenvaltiolle tämän artiklan 3 kohdan nojalla määritetyllä, liitteessä I asetetulla prosenttiosuudella suhteessa sen kasvihuonekaasupäästöihin vuonna 2005.
2. Jollei tämän asetuksen 5, 6 ja 7 artiklan joustomahdollisuuksista ja tämän asetuksen 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuista mukautuksista muuta johdu ja ottaen huomioon mahdolliset päätöksen N:o 406/2009/EY 7 artiklan soveltamisen seurauksena saatavat vähennykset, jokaisen jäsenvaltion on varmistettava, että sen vuotuiset kasvihuonekaasupäästöt vuosina 2021–2029 eivät ylitä rajaa, joka on määritelty lineaarisen kehityspolun pohjalta alkaen sen keskimääräisistä kasvihuonekaasupäästöistä vuosina 2016, 2017 ja 2018 määritettyinä tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti ja päättyen vuonna 2030 kyseiselle jäsenvaltiolle tämän asetuksen liitteessä I määritettyyn rajaan. Jäsenvaltion lineaarinen kehityspolku alkaa joko viidestä kahdestoistaosasta etäisyydestä vuodesta 2019 vuoteen 2020 tai vuodesta 2020 sen perusteella, kumpi johtaa pienempään kiintiöön kyseiselle jäsenvaltiolle.
3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset, joissa vahvistetaan vuotuiset päästökiintiöt vuosille 2021–2030 hiilidioksidiekvivalenttioneina tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa esitetyn mukaisesti. Kyseisiä täytäntöönpanosäädöksiä varten komissio tarkastelee perusteellisesti jäsenvaltioiden asetuksen (EU) N:o 525/2013 7 artiklan mukaisesti toimittamia uusia kansallisia inventaariotietoja vuoden 2005 ja vuosien 2016–2018 osalta.

Kyseisissä täytäntöönpanosäädöksissä on myös esitettävä arvo kunkin jäsenvaltion vuoden 2005 kasvihuonekaasupäästöille, jota käytetään määrittämään 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut vuotuiset päästökaupat.

4. Kyseisissä täytäntöönpanosäädöksissä ilmoitetaan myös jäsenvaltioiden 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti ilmoittamien prosentiosuuksien perusteella kokonaismäärät, jotka voidaan ottaa huomioon jäsenvaltion 9 artiklassa tarkoitetun vaatimustenmukaisuusvelvoitteen täyttämiseksi vuosina 2021–2030. Jos kaikkien jäsenvaltioiden kokonaismäärät lasketaan yhteen ja summa on suurempi kuin 100 miljoonaa, yksittäisten jäsenvaltioiden kokonaismääriä pienennetään suhteutusti siten, että kokonaissumma ei ylitä.

5. Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 14 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5 artikla

Joustomahdollisuudet talletuksen, lainauksen ja siirron keinoin

1. Vuosina 2021–2025 jäsenvaltio voi ottaa lainaksi määrän, joka on enintään 10 prosenttia sen seuraavan vuoden vuotuisesta päästökaupasta.

2. Vuosina 2026–2029 jäsenvaltio voi ottaa lainaksi määrän, joka on enintään viisi prosenttia sen seuraavan vuoden vuotuisesta päästökaupasta.

3. Jos jäsenvaltion tietyn vuoden kasvihuonekaasupäästöt ovat sen kyseisen vuoden vuotuista päästökaupasta pienemmät, se voi tässä artiklassa ja 6 artiklassa tarkoitettujen joustomahdollisuuksien käytön huomioon ottaen:

a) vuoden 2021 osalta tallettaa kyseisen yli jääneen osan vuotuisesta päästökaupastaan seuraavia vuosia varten, vuoteen 2030 asti; ja

b) vuosien 2022–2029 osalta tallettaa kyseisen yli jääneen osan vuotuisesta päästökaupastaan enintään 30 prosenttiin saakka kyseisen vuoden vuotuisesta päästökaupastaan seuraavia vuosia varten, vuoteen 2030 asti.

4. Jäsenvaltio voi siirtää tietyn vuoden vuotuisesta päästökaupastaan toisille jäsenvaltioille enintään viisi prosenttia vuosien 2021–2025 osalta ja enintään 10 prosenttia vuosien 2026–2030 osalta. Vastaanottava jäsenvaltio voi käyttää tämän määrän 9 artiklassa tarkoitetun vaatimustenmukaisuusvelvoitteen täyttämiseksi kyseisenä vuonna tai seuraavina vuosina vuoteen 2030 asti.

5. Jos jäsenvaltion tietyn vuoden tarkistettujen kasvihuonekaasupäästöt ovat sen kyseisen vuoden vuotuista päästökaupasta pienemmät, se voi tämän artiklan 1–4 kohdassa ja 6 artiklassa tarkoitettujen joustomahdollisuuksien käytön huomioon ottaen siirtää kyseisen yli jääneen osan vuotuisesta päästökaupastaan toisille jäsenvaltioille. Vastaanottava jäsenvaltio voi käyttää tämän määrän 9 artiklassa tarkoitetun vaatimustenmukaisuusvelvoitteen täyttämiseksi kyseisenä vuonna tai seuraavina vuosina vuoteen 2030 asti.

6. Jäsenvaltiot voivat käyttää 4 ja 5 kohdan mukaisista vuotuisten päästökaupatulojen siirroista saadut tulot ilmastonmuutoksen torjumiseen unionissa tai kolmansissa maissa. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tämän kohdan nojalla toteuttamistaan toimista.

7. Edellä olevien 4 ja 5 kohdan mukaiset vuotuisten päästökaupatulojen siirrot voivat olla seurausta kasvihuonekaasujen hillitsemistä koskevasta hankkeesta tai ohjelmasta, joka toteutetaan myyvässä jäsenvaltiossa ja jonka rahoittaa vastaanottava jäsenvaltio, edellyttäen että vältetään kaksinkertainen laskenta ja varmistetaan jäljitettävyyttä.

8. Jäsenvaltiot voivat ilman mitään määrällistä rajoitusta ja edellyttäen, että vältetään kaksinkertainen laskenta, käyttää tämän asetuksen 9 artiklassa tarkoitetun vaatimustenmukaisuusvelvoitteen täyttämiseksi hyvityksiä, jotka ovat peräisin direktiivin 2003/87/EY 24 a artiklan 1 kohdan mukaisesti myönnettyistä hankkeista.

6 artikla

Tiettyjen jäsenvaltioiden joustomahdollisuus EU:n päästökaupajärjestelmän päästöoikeuksien vähentämisen seurauksena

1. Tämän asetuksen liitteessä II luetelluilla jäsenvaltioilla on tämän asetuksen mukaisten velvoitteidensa täyttämiseksi mahdollisuus mitätöidä rajallinen määrä EU:n päästökaupajärjestelmän päästöoikeuksia; mitätöintien yhteenlaskettu määrä voi olla enintään 100 miljoonaa EU:n päästökaupajärjestelmän mukaista päästöoikeutta. Kyseinen mitätöinti on tehtävä direktiivin 2003/87/EY 10 artiklan mukaisista kyseisen jäsenvaltion huutokaupamääristä.

2. Tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti huomioon otettuja EU:n päästökaupajärjestelmän päästöoikeuksia pidetään päätöksen (EU) 2015/1814 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuina liikkeeseen laskettuina EU:n päästökaupajärjestelmän päästöoikeuksina.

Komissio harkitsee kyseisen päätöksen 3 artiklan mukaisessa ensimmäisessä uudelleentarkastelussaan, pidetäänkö tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu tilinpito voimassa.

3. Liitteessä II lueteltujen jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2019, aikovatko ne 9 artiklassa tarkoitetun vaatimustenmukaisuusvelvoitteen täyttämiseksi hyödyntää tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien rajoitettua mitätöintimahdollisuutta liitteessä II kullekin kyseiselle jäsenvaltiolle kauden 2021–2030 kullekin vuodelle vahvistettuun prosenttiosuuteen saakka.

Liitteessä II luetellut jäsenvaltiot voivat päättää tarkistaa ilmoitettua prosenttiosuutta alaspäin yhden kerran vuonna 2024 ja yhden kerran vuonna 2027. Tällaisessa tapauksessa kyseisten jäsenvaltioiden on ilmoitettava tästä komissiolle tapauksen mukaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2024 tai viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2027.

4. Direktiivin 2003/87/EY 20 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimetyn keskusvalvojan, jäljempänä 'keskusvalvoja', on jäsenvaltion pyynnöstä otettava huomioon jokin määrä tämän asetuksen 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti määritettyyn kokonaismäärään saakka kyseisen jäsenvaltion tämän asetuksen 9 artiklassa tarkoitetun vaatimustenmukaisuusvelvoitteen täyttämiseksi. Kymmenys tämän asetuksen 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti määritetystä EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien kokonaismäärästä mitätöidään direktiivin 2003/87/EY 12 artiklan 4 kohdan mukaisesti kauden 2021–2030 jokaiselta vuodelta kyseisen jäsenvaltion osalta.

5. Jos jäsenvaltio on tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti ilmoittanut komissiolle päätöksestään tarkistaa aiemmin ilmoitettua prosenttiosuutta alaspäin, vastaavasti vähäisempi määrä EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksia mitätöidään kyseisen jäsenvaltion osalta jokaiselta vuodelta kaudella 2026–2030 tai kaudella 2028–2030 kullakin erikseen.

7 artikla

LULUCF:sta peräisin olevien nettopoistumien lisäkäyttö 280 miljoonaan asti

1. Jos jäsenvaltion kasvihuonekaasupäästöt ylittävät sen tietyn vuoden vuotuiset päästökiintiöt, mukaan lukien mahdolliset tämän asetuksen 5 artiklan 3 kohdan nojalla talletetut vuotuiset päästökiintiöt, asetuksen (EU) 2018/841 2 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetun metsitetyn maan, maan, metsäkatoalueen, hoidetun viljelymaan, hoidettujen ruohikkoalueiden ja, jollei tämän artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyistä delegoiduista säädöksistä muuta johdu, maankäyttöön liittyvistä tilinpitoluokista hoidettu metsämaa ja hoidetut kosteikot yhteensä peräisin olevien kokonaisnettopoistumien ja kokonaisnettopäästöjen summaa vastaava määrä voidaan ottaa huomioon kyseisen jäsenvaltion tämän asetuksen 9 artiklassa tarkoitetun vaatimustenmukaisuusvelvoitteen täyttämiseksi kyseisen vuoden osalta edellyttäen, että

- a) kauden 2021–2030 kaikilta vuosilta kyseisen jäsenvaltion osalta huomioon otettu kumulatiivinen määrä ei ylitä tämän asetuksen liitteessä III kyseiselle jäsenvaltiolle asetettua kokonaisnettopoistumien enimmäismäärää;
- b) kyseinen määrä ylittää asetuksen (EU) 2018/841 4 artiklassa kyseiselle jäsenvaltiolle asetettua vaatimukset;
- c) kyseisen jäsenvaltion muilta jäsenvaltioilta asetuksen (EU) 2018/841 nojalla vastaanottamien nettopoistumien määrä ei ole suurempi kuin sen muille jäsenvaltioille siirtämien nettopoistumien määrä;
- d) jäsenvaltio on noudattanut asetusta (EU) 2018/841; ja
- e) jäsenvaltio on toimittanut kuvauksen tämän kohdan nojalla käytettävissä olevan joustomahdollisuuden aiotusta käytöstä asetuksen (EU) N:o 525/2013 7 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

2. Komissio antaa delegoituja säädöksiä tämän asetuksen 13 artiklan mukaisesti liitteen III otsikon muuttamiseksi maankäyttöön liittyvien tilinpitoluokkien osalta, jotta voidaan

- a) ottaa huomioon maankäyttöön liittyvän tilinpitoluokan hoidettu metsämaa vaikutus samalla kun otetaan huomioon tämän asetuksen liitteessä III tarkoitetut kunkin jäsenvaltion kokonaisnettopoistumien enimmäismäärät, kun metsän vertailutasojen määrittämisestä koskevat delegoidut säädökset hyväksytään asetuksen (EU) 2018/841 8 artiklan 8 tai 9 kohdan mukaisesti; ja
- b) ottaa huomioon maankäyttöön liittyvän tilinpitoluokan hoidetut kosteikot vaikutus samalla kun otetaan huomioon tämän asetuksen liitteessä III tarkoitetut kunkin jäsenvaltion kokonaispoistumien enimmäismäärät, kun kaikkien jäsenvaltioiden edellytetään pitävän tiliä tästä luokasta asetuksen (EU) 2018/841 mukaisesti.

8 artikla

Korjaavat toimet

1. Jos komissio toteaa asetuksen (EU) N:o 525/2013 21 artiklan mukaisessa vuotuisessa arvioinnissaan ja ottaen huomioon tämän asetuksen 5, 6 ja 7 artiklassa tarkoitettujen joustomahdollisuuksien aiotun käytön, että jäsenvaltion edistyminen tämän asetuksen 4 artiklan mukaisten velvoitteidensa täyttämiseksi ei ole ollut riittävää, kyseisen jäsenvaltion on kolmen kuukauden kuluessa toimitettava komissiolle korjaava toimintasuunnitelma, joka sisältää
 - a) lisätoimet, jotka jäsenvaltio toteuttaa tämän asetuksen 4 artiklan mukaisten velvoitteidensa täyttämiseksi, kansallisten politiikkojen ja toimenpiteiden ja unionin toimien täytäntöönpanon avulla;
 - b) näiden toimien tiukan toteuttamisaikataulun, joka mahdollistaa täytäntöönpanon vuosittaisen edistymisen arvioinnin.
2. Euroopan ympäristökeskus avustaa komissiota tällaisten korjaavien toimintasuunnitelmien arvioinnissa vuosittaisen työohjelmansa mukaisesti.
3. Komissio voi antaa lausunnon 1 kohdan mukaisesti toimitettujen korjaavien toimintasuunnitelmien toteutettavuudesta ja tekee tässä tapauksessa niin neljän kuukauden kuluessa tällaisten suunnitelmien vastaanottamisesta. Kyseessä olevan jäsenvaltion on otettava komission lausunto tarkoin huomioon, ja se voi tarkistaa korjaavaa toimintasuunnitelmaansa vastaavasti.

9 artikla

Vaativuudenmukaisuuden tarkastaminen

1. Jos jäsenvaltion tarkistetut kasvihuonekaasupäästöt ylittävät vuosina 2027 ja 2032 sen vuotuisen päästökiintiön minkä tahansa vuoden osalta kyseessä olevana kautena ottaen huomioon tämän artiklan 2 kohdan sekä 5, 6 ja 7 artiklan nojalla käytetyt joustomahdollisuudet, sovelletaan seuraavia toimenpiteitä:
 - a) jäsenvaltion seuraavan vuoden kasvihuonekaasujen päästölukuun lisätään näitä ylimääräisiä kasvihuonekaasupäästöjä vastaava määrä hiilidioksidiekvivalenttitonneina kerrottuna kertoimella 1,08 12 artiklan nojalla hyväksytyjen toimenpiteiden mukaisesti; ja
 - b) jäsenvaltiota kielletään väliaikaisesti siirtämästä vuotuisen päästökiintiönsä osia toiselle jäsenvaltiolle, kunnes se täyttää 4 artiklan vaatimukset.

Keskusvalvojan on merkittävä ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettu kielto unionin rekisteriin.

2. Jos asetuksen (EU) 2018/841 4 artiklassa tarkoitetut jäsenvaltion kasvihuonekaasupäästöt ylittävät joko kaudella 2021–2025 tai kaudella 2026–2030 sen poistumat, jotka on määritetty mainitun asetuksen 12 artiklan mukaisesti, keskusvalvoja vähentää kyseisen jäsenvaltion vuotuisista päästökiintiöistä asianomaisten vuosien osalta näitä ylimääräisiä kasvihuonekaasupäästöjä vastaavan määrän hiilidioksidiekvivalenttitonneina.

10 artikla

Mukautukset

1. Komissio mukauttaa tämän asetuksen 4 artiklassa tarkoitettuja kunkin jäsenvaltion vuotuisia päästökiintiöitä, jotta niissä voitaisiin ottaa huomioon
 - a) mukautukset direktiivin 2003/87/EY 11 artiklan nojalla myönnettyjen EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien määrään sen seurauksena, että mainitun direktiivin soveltamisalaan kuuluvia lähteitä on muutettu, kyseisen direktiivin nojalla hyväksytyjen, kauden 2008–2012 kansallisten jakosuunnitelmien lopullista hyväksymistä koskevien komission päätösten mukaisesti;
 - b) mukautukset direktiivin 2003/87/EY 24 artiklan nojalla myönnettyjen EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien tai direktiivin 2003/87/EY 24 a artiklan nojalla myönnettyjen hyvitysten määrään ottaen huomioon jäsenvaltioiden kasvihuonekaasujen päästövähennykset; ja
 - c) mukautukset sellaisten kasvihuonekaasupäästöjen EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien määrään, jotka aiheutuvat direktiivin 2003/87/EY 27 artiklan mukaisesti EU:n päästökauppajärjestelmän ulkopuolelle jätetyistä laitoksesta ajalta, jolloin ne ovat olleet järjestelmän ulkopuolella.

2. Liitteeseen IV sisältyvä määrä lisätään kunkin kyseisessä liitteessä tarkoitetun jäsenvaltion vuoden 2021 vuosittaiseen päästökiintiöön.
3. Komissio julkaisee näiden mukautusten tuloksena saadut määrät.

11 artikla

Turvavaranto

1. Unionin rekisteriin perustetaan turvavaranto, joka vastaa enintään 105:tä miljoonaa hiilidioksidiekvivalenttitonnia, edellyttäen, että 1 artiklassa tarkoitettu unionin tavoite täyttyy. Turvavaranto on käytettävissä 5, 6 ja 7 artiklassa säädettyjen joustomahdollisuuksien lisäksi.
2. Jäsenvaltio voi käyttää turvavarantoa edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) sen BKT asukasta kohti markkinahintoina vuonna 2013, sellaisena kuin Eurostat sen julkaisi huhtikuussa 2016, oli alle unionin keskiarvon;
 - b) sen kumulatiiviset kasvihuonekaasupäästöt vuosina 2013–2020 tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla ovat alle sen kumulatiivisten vuotuisten päästökiintiöiden vuosina 2013–2020; ja
 - c) sen kasvihuonekaasupäästöt ylittävät sen vuotuiset päästökiintiöt kaudella 2026–2030, vaikka se
 - i) on käyttänyt kaikki 5 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaiset joustomahdollisuudet;
 - ii) on käyttänyt suurimmassa mahdollisessa määrin 7 artiklan mukaiset nettopoistumat vaikka kyseinen määrä ei saavutakaan liitteessä III vahvistettua tasoa; ja
 - iii) ei ole tehnyt nettosiirtoja muille jäsenvaltioille 5 artiklan nojalla.
3. Jäsenvaltio, joka täyttää tämän artiklan 2 kohdassa asetetut edellytykset, saa turvavarannosta enintään vajettaan vastaavan ylimääräisen määrän käytettäväksi 9 artiklassa tarkoitettujen vaatimustenmukaisuusvelvoitteen täyttämiseksi. Kyseinen määrä saa olla korkeintaan 20 prosenttia sen kaudella 2013–2020 käyttämättä jääneiden päästökiintiöiden kokonaismäärästä.

Jos kaikkien tämän artiklan 2 kohdassa asetetut edellytykset täyttävien jäsenvaltioiden saama yhteenlaskettu määrä ylittää tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun rajan, kaikkien näiden yksittäisten jäsenvaltioiden saamaa määrää vähennetään suhteutetusti.

4. Turvavarannossa 3 kohdan ensimmäisessä alakohdan mukaisen jakamisen jälkeen jäljellä oleva määrä jaetaan kyseisessä alakohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden kesken suhteessa niiden jäljellä olevaan vajeeseen, mutta ei ylittäen sitä. Kukin näistä jäsenvaltioista voi saada tämän määrän kyseisessä alakohdassa tarkoitetun prosenttiosuuden lisäksi.
5. Sen jälkeen, kun asetuksen (EU) N:o 525/2013 19 artiklassa tarkoitettu tarkastus on saatettu päätökseen vuoden 2020 osalta, komissio julkaisee kunkin tämän artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen jäsenvaltion osalta tämän artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen määrät, jotka ovat korkeintaan 20 prosenttia kaudella 2013–2020 käyttämättä jääneiden päästökiintiöiden kokonaismäärästä.

12 artikla

Rekisteri

1. Komissio antaa delegeoituja säädöksiä 13 artiklan mukaisesti tämän asetuksen täydentämiseksi varmistaakseen tämän asetuksen mukaisen tarkan tilinpidon unionin rekisterin avulla seuraavien osalta:
 - a) vuotuiset päästökiintiöt;
 - b) 5, 6 ja 7 artiklan nojalla käytetyt joustomahdollisuudet;
 - c) 9 artiklan mukainen vaatimustenmukaisuuden tarkastaminen;
 - d) 10 artiklan mukaiset mukautukset; ja
 - e) 11 artiklan mukainen turvavaranto.

2. Keskusvalvojan on tarkastettava automaattisesti jokainen tämän asetuksen mukainen unionin rekisterin tapahtuma ja tarvittaessa estettävä tapahtumia varmistaaakseen, ettei sääntöjenvastaisuuksia esiinny.
3. Yleisöllä on oltava pääsy 1 kohdan a–e alakohdassa ja 2 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin.

13 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetty edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 9 päivästä heinäkuuta 2018 viiden vuoden ajaksi 7 artiklan 2 kohdassa ja 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 7 artiklan 2 kohdassa ja 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa. Peruuttamis päätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamis päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevytyteen.
4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdystä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
6. Edellä 7 artiklan 2 kohdan ja 12 artiklan 1 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

14 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa asetuksella (EU) N:o 525/2013 perustettu ilmastonmuutoskomitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

15 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Tätä asetusta tarkastellaan uudelleen ottaen huomioon muun muassa muuttuvat kansalliset olosuhteet, tapa jolla kaikki talouden alat edistävät kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä, kansainvälinen kehitys ja toteutetut pyrkimykset saavuttaa Pariisin sopimuksen pitkän aikavälin tavoitteet.
2. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kuuden kuukauden kuluessa kustakin Pariisin sopimuksen 14 artiklan nojalla hyväksytystä maailmanlaajuisesta tilannekatsauksesta kertomuksen tämän asetuksen toiminnasta, mukaan lukien vuotuisten päästökiiintiöiden tarjonnan ja kysynnän välinen tasapaino, sekä siitä, miten asetus edistää unionin kokonaistavoitetta kasvihuonekaasujen vähentämiseksi vuoteen 2030 mennessä ja siitä, miten asetus edistää Pariisin sopimuksen tavoitteita, erityisesti ottaen huomioon tarve uusille unionin politiikoille ja toimenpiteille pitäen silmällä tarvittavia kasvihuonekaasujen vähennyksiä unionissa ja sen jäsenvaltioissa, mukaan lukien vuoden 2030 jälkeiset puitteet, ja voi tarvittaessa tehdä ehdotuksia.

Kyseisissä kertomuksissa on otettava huomioon strategiat, jotka on laadittu asetuksen (EU) N:o 525/2013 4 artiklan mukaisesti unionin pitkän aikavälin strategian laatimisen edistämiseksi.

16 artikla

Asetuksen (EU) N:o 525/2013 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) N:o 525/2013 seuraavasti:

1) muutetaan 7 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) lisätään alakohta seuraavasti:

”aa) vuodesta 2023 alkaen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/842 (*) 2 artiklassa tarkoitettujen ihmisen toiminnan aiheuttamat kasvihuonekaasupäästönsä vuodelta X-2 UNFCCC:n raportointivaatimusten mukaisesti;

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/842, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, sitovista vuotuisista kasvihuonekaasujen vähennyksistä jäsenvaltioissa vuosina 2021–2030, joilla edistetään ilmastotoimia Pariisin sopimuksen sitoumusten täyttämiseksi, sekä asetuksen (EU) N:o 525/2013 muuttamisesta (EUVL L 156, 19.6.2018, s. 26).”;

b) korvataan toinen alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on vuosittaisissa kertomuksissaan ilmoitettava komissiolle aikomuksistaan käyttää asetuksen (EU) 2018/842 5 artiklan 4 ja 5 kohdassa ja 7 artiklassa tarkoitettuja joustomahdollisuuksia sekä kyseisen asetuksen 5 artiklan 6 kohdan mukaisesta tulojen käytöstä. Komission on kolmen kuukauden kuluessa näiden tietojen vastaanottamisesta jäsenvaltioilta saatettava tiedot tämän asetuksen 26 artiklassa tarkoitettujen komitean saataville.”;

2) lisätään 13 artiklan 1 kohdan c alakohtaan alakohta seuraavasti:

”ix) vuodesta 2023 alkaen tiedot kansallisista politiikoista ja toimenpiteistä, jotka on toteutettu asetuksen (EU) 2018/842 mukaisten velvoitteiden täyttämiseksi, sekä tiedot suunnitelluista kansallisista lisäpolitiikoista ja -toimenpiteistä, joilla pyritään rajoittamaan kasvihuonekaasupäästöjä enemmän kuin jäsenvaltion mainitun asetuksen mukaiset velvoitteet edellyttävät.”

3) lisätään 14 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”f) vuodesta 2023 alkaen ennusteet kaikista kasvihuonekaasuista sekä erilliset arviot ennakoituista kasvihuonekaasupäästöistä asetuksen (EU) 2018/842 ja direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan kuuluvien päästölähteiden osalta.”;

4) lisätään 21 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”c) asetuksen (EU) 2018/842 4 artiklassa asetetut velvoitteet. Arvioinnissa otetaan huomioon unionin politiikoissa ja toimenpiteissä tapahtunut kehitys sekä jäsenvaltioiden toimittamat tiedot. Arviointi sisältää joka toinen vuosi myös ennusteen siitä, miten unioni edistyy Pariisin sopimuksen mukaisen kansallisesti määritellyn osuutensa ja siihen sisältyvän koko talouden laajuisia kasvihuonekaasujen päästövähennyksiä koskevan unionin sitoumuksen täytäntöönpanossa ja jäsenvaltiot kyseisen asetuksen mukaisten velvoitteidensa täyttämässä.”

17 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 30 päivänä toukokuuta 2018

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

L. PAVLOVA

LIITE I

JÄSENVALTIOIDEN KASVIHUONEKAASUPÄÄSTÖJEN VÄHENNYKSET 4 ARTIKLAN 1 KOHDAN NOJALLA

	Jäsenvaltioiden kasvihuonekaasupäästöjen vähennykset vuonna 2030 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti määritettyyn vuoden 2005 tasoon verrattuna
Belgia	- 35 %
Bulgaria	- 0 %
Tšekki	- 14 %
Tanska	- 39 %
Saksa	- 38 %
Viro	- 13 %
Irlanti	- 30 %
Kreikka	- 16 %
Espanja	- 26 %
Ranska	- 37 %
Kroatia	- 7 %
Italia	- 33 %
Kypros	- 24 %
Latvia	- 6 %
Liettua	- 9 %
Luxemburg	- 40 %
Unkari	- 7 %
Malta	- 19 %
Alankomaat	- 36 %
Itävalta	- 36 %
Puola	- 7 %
Portugali	- 17 %
Romania	- 2 %
Slovenia	- 15 %
Slovakia	- 12 %
Suomi	- 39 %
Ruotsi	- 40 %
Yhdistynyt kuningaskunta	- 37 %

LIITE II

JÄSENVALTIOT, JOILLA ON VELVOITTEIDENSA TÄYTTÄMISEKSI MAHDOLLISUUS MITÄTÖIDÄ RAJALLINEN MÄÄRÄ EU:N PÄÄSTÖKAUPPAJÄRJESTELMÄN PÄÄSTÖOIKEUKSIA 6 ARTIKLAN MUKAISESTI

	Vuoden 2005 päästöjen enimmäisprosenttiosuus 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti määritettynä
Belgia	2 %
Tanska	2 %
Irlanti	4 %
Luxemburg	4 %
Malta	2 %
Alankomaat	2 %
Itävalta	2 %
Suomi	2 %
Ruotsi	2 %

LIITE III

METSITETYSTÄ MAASTA, MAASTA, JOLTA METSÄ ON HÄVITETTY, HOIDETUSTA VIJELYMAASTA JA HOIDETUISTA NIITYISTÄ PERÄISIN OLEVAT KOKONAISNETTOPOISTUMAT, JONKA JÄSENVALTIOT VOIVAT 7 ARTIKLAN 1 KOHDAN A ALAKOHDAN MUKAISESTI OTTAA HUOMIOON VELVOITTEIDENSA TÄYTTÄMISEKSI KAUDELLA 2021–2030

	Enimmäismäärä hiilidioksidiekvivalenttitonneina ilmaistuna
Belgia	3,8
Bulgaria	4,1
Tšekki	2,6
Tanska	14,6
Saksa	22,3
Viro	0,9
Irlanti	26,8
Kreikka	6,7
Espanja	29,1
Ranska	58,2
Kroatia	0,9
Italia	11,5
Kypros	0,6
Latvia	3,1
Liettua	6,5
Luxemburg	0,25
Unkari	2,1
Malta	0,03
Alankomaat	13,4
Itävalta	2,5
Puola	21,7
Portugali	5,2
Romania	13,2
Slovenia	1,3
Slovakia	1,2
Suomi	4,5
Ruotsi	4,9
Yhdistynyt kuningaskunta	17,8
Enimmäismäärä yhteensä:	280

LIITE IV

MUKAUTUSTEN MÄÄRÄ 10 ARTIKLAN 2 KOHDAN NOJALLA

	Hiilidioksidiekvivalenttonneja
Bulgaria	1 602 912
Tšekki	4 440 079
Viro	145 944
Kroatia	1 148 708
Latvia	1 698 061
Liettua	2 165 895
Unkari	6 705 956
Malta	774 000
Puola	7 456 340
Portugali	1 655 253
Romania	10 932 743
Slovenia	178 809
Slovakia	2 160 210